

SELSKAPET FOR GRIMSTAD BYS VEL

MEDLEMSSKRIFT NR. 22

SELSKAPET FOR GRIMSTAD BYS VEL

MEDLEMSSKRIFT NR. 22

GRIMSTAD
LILLESAND-GRIMSTAD-POSTENS BOKTRYKKERI
1956

Forord

Også i år har Byselskapet den glede å kunne gi ut et skrift som vi håper vil passe for medlemmene. Især gjelder det å holde kontakten vedlike med utflyttere i Norge, Amerika og andre land. Forøvrig ville redaksjonen sette stor pris på om interesserte ved tid og anledning sendte oss noe stoff, med vilje og energi skulle det sikkert være et og annet å skrive om.

Grimstad, juli 1956.

G. E. Gundersen.

Birger Morholt.

Skjærgården vår

Grimstad, Fjære og Landvik har i skjærgården en attraksjon som ikke kan vurderes høyt nok. På noen ganske få unntagelser nær kan en fritt legge i land, koke kaffe, spise, bade og fiske uten at en skal risikere å bli møtt med at det er privat grunn en er kommet i land på. At en kan ferdes så fritt rundt om i skjærgården skyldes i første rekke Selskapet for Grimstad Bys Vel's arbeid for å sikre utfartsstedene for befolkningen. Men det er heldigvis enda noen grunneiere som ikke har solgt sine rettigheter og som ikke har noe imot at folk bruker også deres eiendom.

Nå i motorbåtens tidsalder kan en regne med at skjærgården fra Valøyene i øst til Bjørøya i vest er lett tilgjengelig for folk fra Grimstad-distriktene. Tidligere var en tur f. eks. til Valøyene noe av en dags-tur, og det var ikke så mange fedre som ville ta på seg en tur dit i pram eller skjekte. Det ble en rotur på ca. 2 timer, hvis vinden ikke var for stri og det kunne være drøyt nok etter en ukes hårdt arbeid. Men var de så først kommet derut, ja, da ble det kos. Det var fine bade-plasser, gode jorder og greit å fiske. I alminnelighet ble det helst å dra ut lørdag ettermiddag enten for å fiske berggylte eller for å ta krabber — det var nok å få av begge deler, hvis en var heldig.

Holmene utenfor Hesneslandet har også vært meget brukt, spesielt Vaholmen. På den var det greit å slå telt, når en skulle videre utover for å ta krabber og det var god bådhavn. Og ikke å forglemme, det kunne hende en ble møtt med en duft av markjordbær, som fortalte at disse delikate bærene var modne og at det var bare å forsyne seg.

Hesneskanalen og landet ut mot Styr Sund var også meget brukt til søndagsturer. Det var jo en forholdsvis kort rotur dertil og der var det god badeplass og god tumleplass både for voksne og barn.

Til Marivold ble det helst å gå tidlig om våren, når blåveisen tittet opp mellom sneklattene i Styggedal og de andre stedene, og det er vel ikke mange Grimstad-folk som ikke har vært på en slik tur.

Marivold I, stranden fra broen og ut til Gulodden ble inn-